

LEDČICKÉ NOVINY

XVII. ročník, duben-červen 2016

Vážení a milí spoluobčané,
ještě jsme se nestačili pořádně rozkoukat a prázdniny se nám pomalu překulily do druhé poloviny. Čas se neúprosně přibližuje k zářijovým oslavám.

Ano, tyto Novinky se nesou v duchu oslav 790. výročí obce a 130. výročí založení naší školy. Dnešní slovo je, mimo jiné, také pozvánkou pro všechny ledčické rodáky i těm, jež osud zavalil mimo naši obec a osobní pozvání jim lze jen těžko doručit. Pokud se k nim tato informace dostane, ráda bych je touto cestou srdečně pozvala na 3. září do Ledčic. Rádi je přivítáme a zavzpomínáme na „staré dobré časy“. Paní kronikářka si zajistí bude mnout ruce nad bohatým zdrojem informací, který jí padne do klína.

Program je plánován na celý den. Začínat budeme, jako vždy o slavnostních příležitostech, koncertem. Tentokrát barokní hudby v kostele sv. Václava v 10 hodin. Poté bychom se rádi setkali s rodáky U Cinků. Začátek hlavního programu by připadal na třináctou hodinu.

Další příjemnou informací je, že jsme od Středočeského kraje získali dotaci ve výši 6,5 mil. korun na vybudování sociálního zázemí na hřišti Na Skalce a 700 tis. z Ministerstva zemědělství ČR na opravu zdi evangelického hřbitova. Obě stavby by měly být zahájeny v srpnu letošního roku. Dokončeny jsou projekty na opravu rybníků v zastavěné části obce a zasítování posledních stavebních pozemků Na Ladech. K těmto projektům, včetně rekonstrukce budovy základní školy, probíhá legislativní postup stavebního povolení. V současnosti je také v běhu výběrové řízení na projektovou dokumentaci Domu s pečovatelskou službou s komunitním centrem, které je plánováno v č. p. 16. Jeho podobu bychom měli znát nejpозději v září.

Nechtěla jsem být v tomto čísle kritická, nicméně mě k tomu přiměly události posledních dnů. Na jednu stranu máme radost z věcí, které se v obci podaří a na druhou nás už přestává bavit neustálé opravování zničeného obecního majetku.

O odpadcích poházených na různých místech vesnice nemluvě. Naučná stezka praotce Čecha je dalším důkazem neúcty k našemu společnému majetku i k práci všech, kteří jej mnohdy na úkor osobního volna zvelebují. Jakýsi vandal si dal práci a černým sprejem postříkal popisky u stromů a keřů. Neměl v sobě ani kousek cti, protože znehodnotil i nový křížek. Ostatně jeho podpisy jsou i na fasádě prodejny na návsi. Opravdu prazvláštní využití volného času.

A závěr? Jako vždy! Nikdo nic neviděl?!

Na druhou stranu jsou zde občané, kterým musím poděkovat, protože se vzorně starají nejen o svůj majetek, ale není jim ani lhostejné okolí jejich domu, byť je to veřejné prostranství. Touto cestou děkuji panu Mrzenovi za údržbu a sekání nově vysázené zeleně podél komunikace, ale i všem ostatním, kteří nečekají na to, až vyšleme své pracovníky udělat pořádek. A věřte, jejich mnoho a nerada bych se někoho dotkla, kdybych při jejich výčtu na někoho z nich zapomněla. Opravdu nám pomáhají. Zejména letos, kdy nemáme dostatek sezonních pracovníků.

Přeji Vám krásné léto. Užijte si pěkné slunečné dny, prožijte krásnou dovolenou a také si dostatečně odpočiňte.

Jiřina Michovská

Malá ledčická

kronika

Blahopřejeme

Ve druhém čtvrtletí letošního roku narozeniny oslavili:

50 let Vobořilová Gabriela čp. 178, 50 let Emmerová Ivana čp. 39, 50 let Bärkl Karel čp. 185, 50 let Holubová Anna čp. 168, 50 let Kořínková Jaroslava čp. 154, 60 let Hančl Václav čp. 170, 65 let Patlejš František čp. 36, 70 let Nešporová Bohumila čp. 100, 70 let Vondráčková Miluše čp. 39, 75 let Ponert Jaroslav čp. 30, 81 let Srbová Libuše čp. 187, 81 let Fryč Miloslav čp. 20, 83 let Vysoká Jiřina čp. 144, 84 let Petráš Jiří čp. 220, 85 let Došková Zdeňka čp. 180, 91 let Jansová Miloslava čp. 88.

Všem oslavencům do dalších let přejeme hodně zdraví, klidu a pohody!

Její život se naplnil

S lítostí oznamujeme, že ve druhém čtvrtletí tohoto roku nás ve věku 96 let opustila Marta Králová čp. 224.

Čest její památce!

Setkání ledčických rodáků a oslavy dvou výročí

Letošní první zářijový víkend, konkrétně **sobota 3. září**, bude v naší vesnici probíhat ve znamení připomínky **790 let** od první dochované písemné zmínky o obci v roce 1226 a současně i **130. výročí** otevření budovy ledčické „obecné školy“. Obec připravuje pro všechny očekávané a srdečně vítané návštěvníky bohatý kulturní a společenský program.

O tom, že se Ledčice mají čím pochlubit a jsou vesnicí stále malebnější, se zmiňuje článek níže v těchto Novinkách. Ale přesvědčit se o tom můžete i na výstavě, která bude připravena ve velkém sále U Cinků. Najdete tu nejen onu historickou listinu z roku 1226, ale i mnohé jiné dokumenty – originály i faksimile – dobové fotografie zapůjčené či darované místními lidmi, drobné předměty, obrázky, knihy, časopisy, mapy, pohlednice, kroniky a další zajímavosti. Jako jistě vítaný doplněk oslav si opět po roce bude moci každý návštěvník prohlédnout malířské práce místních výtvarnic, tentokrát částečně zaměřené na císaře Karla IV. a jeho dobu.

Pestrý program uvede koncert barokní hudby v kostele svatého Václava a pak už se bude střídát jedno překvapení za druhým: na hřišti, U Cinků, na návsi a jinde. Během celého dne bude, samozřejmě, zpřístupněna budova školy s nově upravenou zahradou. Ostatně, právě škola se se svým moderním vybavením a příjemným, nekonfliktním, téměř rodinným prostředím může rovnat mnohé škole městské. Ba v leccems ji i předčít.

Na své si přijdou dospělí, mládež i drobtina. Podrobnosti budou včas zveřejněny, neboť mnohé se ještě dojednávají a „vyklaďují“. Přípravy jsou v plném proudu a věřte, že chystaná slavnost představuje spoustu práce, kreativity, invence a času.

Novinkou letošních významných oslav bude také zamýšlené **setkání zdejších rodáků**. Přípravný výbor zjišťuje, jaké množství lidí by do Ledčic mohlo dorazit, a tak s napětím všichni čekáme, kdo se u nás skutečně ukáže. Samozřejmě, že pozváni budou i rodáci seniorského věku, kteří Ledčicím zůstali věrní po celý život a stále zde bydlí. Právě tito lidé se rádi a s úctou častokrát zmiňují o tom, jak se život v naší vesnici zkvalitnil, co všechno tu bylo vybudováno a jak celá obec léty „prokouskla“.

Protože se Ledčice díky nové výstavbě značně rozrostly o další obyvatele, je dobré se vzájemně více poznat. Právě tomu mohou napomoci připravované oslavy, zvláště pak večerní taneční zábava a další „akce“ zářijové soboty. Udělejte si do svého kalendáře poznámku a určitě nezapomeňte přijít. Těšte se na viděnou a na to, že strávíte hezké chvíle se svými sousedy, přáteli a známými...

ip

Ledčice se mají čím chlubit

Zavedou-li vás nohy k Řípu, otevře se před vámi krásný a na správném místě vykrojený kus české země, který je díky své poloze ideální pro pěší turistiku i cykloturistiku. V jeho jižním cípu, v úrodné rovině napájené potokem Čepelem, leží rozlehlá obec s typickou okrouhlou návší, nesoucí starobylé jméno podle země ležící ladem - Ledčice. Naleznete tu tolik zeleně, až přechází zrak. Ať už se vydáte po nedávno otevřené naučné stezce Praotce Čecha s dvanácti zastaveními, vedoucí nejkratším směrem k úpatí mytického Řípu, která má nejen přírodovědný, historický, ale také silný duchovní obsah, nebo na zelenou majestátní ostrožnu Škarechov s pozůstatkem pravěkého eneolitického sídliště, či k oběma místním hřbitovům, zeleň vás bude provázet na každém kroku. Nezapomeňte zajít k nově vysázenému sedmihektarovému smíšenému lesu rozprostřenému jen kousek odtud, nebo zamiřte do místního History - parku. Všude budete mít co obdivovat. Důležitou devizou vesnice určitě je i to, že je odtud na všechny strany „blízko“ – do Prahy, do Mělníka, Velvar, Veltrus i Roudnice nad Labem.

První psaná zmínka o Ledčicích pochází z roku 1226, třebaže je, jak dokládají archeologické nálezy, zcela nepochybně mnohem starší. Dokumenty nepodložené, ale přesto tradované a často citované zmínky sice hovoří o tom, že ves v roce 1102 vlastnil Vršovec - vladyka Nemoj, v roce 1187 pak jeho syn Mutina, který ji věnoval nově (1141) postavenému klášteru v Doksanech a podobně. Protože ale všechny vzaly časem za své a nedochovaly se, je pro Ledčice směrodatný výše zmíněný dokument datovaný rokem 1226. V něm král Přemysl Otakar I. stvrdil všechny „pohledávky“ a výsady připisované Doksanům jeho otcem Vladislavem II. Ves pak po mnoho desetiletí klášter pronajímal šlechticům či církevním hodnostářům. A tak ve starých listinách čteme jména jako biskup Jan (1260), probošt Drslav (1328), Jan z Lobkowicz (1338), Oldřich Zajíc z Hasenburka (1349), písař pražské konsistoře Frána (1408), Jan Schwarzzstern (1410), Jan z Písku (1414), či Jan Smiřický ze Smiřic (1436), jemuž byly Ledčice zastaveny císařem Zikmundem Lucemburským. Smiřický je připojil ke svému roudnickému panství, kde měl své hlavní sídlo. Ve své době patřil k dravé „pohusitské aristokracii“. Za své intriky byl však zanedlouho potrestán. Správce české země, Jiří z Poděbrad, ho dal za zradu (7. září 1453 na pražském Staroměstském náměstí) popravit. A tak se opět střídají další zástavní držitelé. V roce 1456 se v listinách objevuje jméno Samuela z Hrádku (patřilo mu na příklad Opočno, Valečov), v roce 1546 výplatu za ves obdržel Jan z Hodějova a konečně v roce 1616 (letos je tomu přesně 400 let) Ledčice kupuje Polyxena Pernštejská z Lobkowicz. Od této doby, až do konce patrimoniální správy v roce 1850, byla obec v držení a správě knížecího rodu Lobkowiczů.

kách Čech a Moravy, s dosud zřetelnými maskarony a girlandami, byl v druhé polovině 20. století nenávratně poničen necitlivými úpravami. Další venkovský dům U Cinků (čp. 15), zapsaný jako chráněná kulturní památka, se však díky Obci Ledčice a dotacím dočkal záchrany a obnovy. Bylo zde zřízeno kulturní a společenské centrum nejen pro vesnici, ale pro celou podřipskou oblast. Celoroční kulturně společenský provoz zahrnuje malé národopisné muzeum, pekárnu, výtvarnou dílnu, velký společenský sál s pódium, dřevěnou pavlač a terasu s pomalu

Ledčickými „trumfy“ jsou především místní kulturní památky. Historickou dominantu představuje pseudorenesanční školní budova s věžkou, barokní kostel svatého Václava (fara zanikla r. 1623 v období třicetileté války), přílehlý hřbitov s márnicí a Boží muka (pravděpodobně gotická). Významnou epochu místních dějin tvoří silné (helvetské) evangelické hnutí dokladované sakrální stavbou kostela bez věže (1784), farou a církevní školou, které tvoří ucelený komplex, ale dnes už svému účelu neslouží. Zajímavé a citlivě udržované je také nízké stavení (1887), kde byla svého času zřízena první internátní dětská opatrovna ve střední Evropě. Secesní statek čp. 42, zmiňovaný v *Kulturních památkách*

zarůstajícím výhledem na kostel sv. Václava, ale také v tomto regionu neobvyklou kočárovnu s nádherným funerálním vozem - jakousi pojízdnou „galerií“ vyřezávaných a polychromovaných secesních soch a reliéfů. Další stavení, které k areálu U Cinků přiléhá, bude sloužit jiným účelům - najdou zde místo malometrážní byty pro potřebné a služby. Ve finiši je už i rekonstrukce domku, který stojí vedle budovy obecního úřadu, v němž se počítá v 1. patře s nájemní místností pro řidiče linkových autobusů a v přízemí budou poskytovány služby, například: pedikúra, masáže, kosmetika. V koncepci návratu k místním venkovským obyčejům a tradicím se ve vesnici průběžně pořádají různé sešlosti - masopust, otvírání studánky, vynášení smrtky, Velikonoce, pálení čarodějnic, staročeské máje, posvícení, advent, živý betlém a podobně, v současnosti již folklorní slavnosti obsáhly celý „český lidový rok“. Postupně jsou tak ožívovány slovesné, hudební i obyčejové prvky, včetně technologií lidové umělecké tvorby, kterou místní **Kumštovní klub** ledčických paní a dívek, Podřípáček i školní kroužky propagují při pořádání jarmarků, rukodělných a výtvarných kurzů, výstav a podobně. Vystoupení místního pěveckého a hudebního tělesa - Ledčického příležitostného sboru, bývají už tradičně svátkem pro všechny hudbymilovné občany a návštěvníky „zpoza humen“. Sbor během svého letitého působení získal velké renomé nejen u pravidelných posluchačů a svých fandů, ale také u zasvěcených odborníků. Obec vydává svůj vlastní zpravodaj Ledčické novinky, který si udržuje po celých sedmáct let vysokou obsahovou úroveň a je zcela zdarma dodáván do všech místních domácností. Ve vesnici pracuje více než desítka místních spolků, seskupení a sdružení, stejně jako bohatě zásobená a průběžně doplňovaná knihovna, takže lze říct, že Ledčice žijí bohatý, aktivní a pospolitý život. Bylo by chybou vynechat dvě „dobrodružná“ environmentální hřiště plná herních prvků (velká loď Černá Perla, skluzavky, lanová šplhací stěna, lanová dráha, hopsadla, pískoviště, průlezky, či venkovní „třída“ pod dřevěným přístřeškem) i odpočinková místa zvoucí k pohybovým aktivitám – jedno hřiště je na návsi, druhé na školní zahradě.

Ledčice se také mohou pochlubit tím, že mají zavedeny všechny inženýrské sítě, z velké části i kvalitní chodníky, zasíťované stavební pozemky, vlastní internet, teď konečně i místo, kde si lze posedět či dokonce zatančovat – tzv. Ledčickou stodolu. Zatím jde o určitou „z nouze ctnost“, ale opravdový společenský sál je zatím v nedohlednu. Nejdříve je třeba přistavět potřebné prostory pro školu a dokončit započaté projekty (na příklad vyčistit rybníky, postavit zázemí pro sportovce...). Práce je ještě mnoho. Vlastně ona, jak známo, nikdy nekončí. A to je dobře, protože každým dokončeným dílem se zlepší a zvelebí i celá vesnice a tím i život jejích občanů.

Ledčice byly, a dosud jsou, poměrně velkou obcí. Nejvíce obyvatel (1063) měly před první světovou válkou v roce 1910. Dnes tu žije 629 občanů, z toho 304 mužů a 325 žen. V celé své historii měly štěstí na pracovitě, rozumně, slušné a ochotné lidi, kteří se vždy museli pořádně „otáčet“, aby pro sebe a své děti zajistili slušné živobytí. V současnosti se může mnoho místních občanů „dobré vůle“ jeden o druhého opřít, podělit se o starosti i radost, spolehout se na vzájemnou pomoc a dobrou spolupráci. Každé lidské společenství, tedy i to ledčické,

má svoje problémy, o nichž se ví, debatuje a které je třeba řešit. Přesto u většiny obyvatel převládá pocit sounáležitosti a spokojenosti, snaží se „táhnout za jeden provaz“, neváhají přiložit ruce k dílu, místo aby „žbrblali“ a pomlouvali. Skvělým důkazem je na příklad hojná účast „brigádníků“ na celonárodní „akci“ Uklid'me Česko, zdařilé charitativní sbírky a mnohé další. Při té příležitosti jsem si připomněla ledčický „dědkostav“, z jehož práce máme prospěch dodnes. A všichni. Přechkala je zeď kolem kostela svatého Václava, autobusová zastávka na Cikánce a další a další drobné stavbičky a úpravy v obci. Napadá mě, co zůstane po nás. Konkrétně po jednom každém z nás. Co prospěšného jsme pro svoji vesnici udělali? A jestli dosud nic, neměli bychom se do toho konečně pustit? Příležitostí se určitě najde víc než dost.

Ledčice jsou díky bohaté původní i průběžně obnovované zeleni, díky jedinečným výhledům, úrodným polím a majestátnému Řípu na horizontu i romantickým místům v okolí místních rybníků, jakousi oázou Podřipska. Rozhodně patří k jeho nejpůvabnějším místům. Krása zdejší krajiny i zajímavé místní památky se tak stávají pozvánkou a inspirací k jejich návštěvě a dostaveníčku se slušnými pracovitými lidmi. Ledčice jsou živým a pulzujícím místem. Vítejte! ip

Aktualitky

Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Ledčice konaného dne 23. 6. 2016 od 19,30 hodin U Cinků

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje následující program veřejného zasedání:

1) Zahájení	8) Příměstský tábor
2) Určení zapisovatele, ověřovatelů zápisu a kontrola zápisu	9) Výběrové řízení na dodavatele stavby
3) Program	10) Bourání kůlny na pozemku st. č. 192 a na pozemku st. č. 279
4) Zastavovací studie – ing. Králíček	11) Rozpočtové opatření č. 2 a č. 3
5) Kupní smlouvy – rybník „Pod Uličkou“	12) Různé: a) Oprava plotu-hřiště u ZŠ
6) Přijetí dotací	b) Schválení smlouvy – Postránecký
	c) Internet
	d) Kompostárna
7) Schválení půjčky z FOROB	13) Diskuze
	14) Závěr

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0

Usnesení č. 28 bylo schváleno.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice vydává souhlas k Zastavovací studii pro 12 rodinných domů na pozemku par. č. 3092 v k. ú. Ledčice – ÚPD obce Ledčice BV1 a souhlasí s výše uvedeným záměrem za předpokladu, že investor stavby uzavře dohodu s Obcí Ledčice o financování části komunikace, kterou bude nutné realizovat v rámci tohoto podnikatelského projektu.

V současnosti je zpracováván projekt místních komunikací v této části obce, který bude zahrnovat i prodloužení místní komunikace k pozemku par. č. 3092 tak, aby navazovala na budoucí účelovou komunikaci.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0

Usnesení č. 29 bylo schváleno.

Návrh usnesení (1)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje směnu pozemků ve vlastnictví Obce Ledčice, a to par. č. 1041/8 o výměře 188 m² a par. č. 1041/6 o výměře 52 m², o celkové výměře 240 m² v k. ú. Ledčice, za cenu 50,- Kč/m² s panem LM vlastníkem pozemků: st. č. 457 o výměře 15 m², par. č. 2985 o výměře 1091 m², par. č. 3027 o výměře 252 m², par. č. 3029 o výměře 805 m² a par. č. 3030 o výměře 133, v k. ú. Ledčice, tedy pozemky o celkové výměře 2296 m², za cenu 50,- Kč/m². Celkový finanční rozdíl směňovaných pozemků činí 102 800 Kč, ve prospěch pana LM.

Výsledek hlasování: Pro 10 Proti 0 Zdrželi se 1 (M. Müller)

Usnesení č. 30 bylo schváleno.

Návrh usnesení (2)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje koupi 1/2 pozemku par. č. 2984 o výměře 2183 m² ve vlastnictví pana VV za cenu dle znaleckého posudku, která činí 30 715 Kč.

Výsledek hlasování: Pro 10 Proti 0 Zdrželi se 1 (M. Müller)

Usnesení č. 31 bylo schváleno.

Návrh usnesení (3)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje koupi 1/2 pozemku par. č. 2984 o výměře 2183 m² ve vlastnictví paní JH, za cenu dle znaleckého posudku, která činí 30 715 Kč.

Výsledek hlasování: Pro 10 Proti 0 Zdrželi se 1 (M. Müller)
Usnesení č. 32 bylo schváleno.

Návrh usnesení (1)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje přijetí dotace ve výši 6 500 000 Kč z rozpočtu Středočeského kraje a uzavření smlouvy o poskytnutí dotace na projekt „Dostavba sociálního zázemí pro sportoviště“ a dále se zavazuje spolufinancovat projekt z rozpočtu obce.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 33 bylo schváleno.

Návrh usnesení (2)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje přijetí dotace od Ministerstva zemědělství ČR na základě Rozhodnutí reg. 569/2016-17250BI o poskytnutí dotace ve výši 700 000 Kč a zavazuje se projekt spolufinancovat z rozpočtu obce.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 34 bylo schváleno.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí půjčky z Fondu rozvoje bydlení obce Ledčice JM ve výši 130 000 Kč.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 35 bylo schváleno.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce schvaluje konání příměstského tábora a dětem přihlášeným k trvalému pobytu v obci Ledčice hradit finanční příspěvek ve výši 500 Kč na dítě z rozpočtu obce.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 36 bylo schváleno.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice na základě výběrového řízení schvaluje nejvhodnější nabídku firmy EVOSA s. r. o., za nabídkovou cenu 5 347 681 Kč bez DPH.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 37 bylo schváleno.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje bourání kolny na pozemku p. č. 192 a pozemku p. č. 279 svépomocí, za pomoci členů organizací.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 38 bylo schváleno.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Rozpočtové opatření č. 2 a č. 3

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 39 bylo schváleno.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje opravu a nátěr plotu kolem hřiště před budovou ZŠ.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 40 bylo schváleno.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje prodej pozemku pana MP za nabídnutou cenu ve výši 101 001 Kč.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 41 bylo schváleno.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice pověřuje starostku obce prověřením možností a získáním informací ohledně sítě LedčiceNet.

Výsledek hlasování: Pro 11 Proti 0 Zdrželi se 0
Usnesení č. 42 bylo schváleno.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje uzavření smlouvy na likvidaci bioodpadu na dobu určitou a během této doby zjistit další možnosti likvidace bioodpadu.

Výsledek hlasování: Pro 10 Proti 1 (Michovská) Zdrželi se 0

Usnesení č. 43 bylo schváleno.

Diskuze

Poděkování starostky:

- všem, kteří se zúčastnili akce „Ukličme Česko“
- členům TJ Sokol – za uspořádání „Čarodějnic“ a Staročeských májů s politováním odcizených věcí
- členům JSDH za vzornou reprezentaci obce na soutěžích, v letošním roce 1. místo v Oužické Osmě
- všem, kteří pomáhali při organizaci a průběhu dětského dne
- členům Mysliveckého sdružení Ledčice - Jeviněves za opravu plotu kolem obecního lesa
- paní Eva Veverková děkuje členům JSDH za prezentaci jednotky v MŠ Nová Ves

Čistíme Česko v Ledčicích

Táhli jsme nákladní pneumatiku z příkopu, smekali se po kluzké trávě, kleli a připadali si jako Sysifos, který byl proklet Diem, aby na věky věků tahal z příkopů kolem Ledčic odpadky a nikdy to nekončilo.

Byla třetí dubnová sobota, v celém Česku vstávali ekologičtí kladnáci s dobrým úmyslem vyčistit na jaře Česko od svinstva petek. Sraz byl v 8 hodin u obecního úřadu. Sešlo se nás tak 30 dobrovolníků s několika auty s koulí a vozíkem. Asi stálí štamgasti akce. Já poprvé, amatér, s polobotkami a bez rukavic. Nevěděl jsem, co mě čeká. Jen posbírat petky u silnice.

Naše tříčlenné komando vyrazilo na půl cesty do Černoučku sbírat odpadky až k hranici Ledčic. Od místa, kde končí naše vytlučená a začíná jejich záviděná opravená silnice. Hned, jak jsme se za cedulí otočili zpět, naložili jsme skoro plný vozík hromadou obnošeného šatstva. Snad ho schválně vyvezli za hranice svého teritoria, aby jej nemuseli dnes sbírat sami:). Pak jsme sbírali hlavně petky, plechovky a kelímky od kafe. Je zajímavé, že řidiči nemají rádi kontejnery, ale šoupou to radši ven z okénka za jízdy, aby je to nezdrželo při důležité jízdě z bodu A do bodu B. Žádný prezervativ, jen kus sádrokartonu, je to jasné, nedá se tam nikde bokem zaparkovat, jen přibrzdit a vyhodit něco do pangejtu.

Přivezli jsme napěchovaný vozík, vše vytřídili ve sběrném dvoře vidlema a rukama do kontejnerů, dali si pívko, dostali k němu obligátní párek s pochvalou, lebedili si, jak jsme to zvládli za hodku a půl, ale přišla zpráva, že na trasu Cikánka-Nová Ves to nestíhají, je toho tam moc. Na trasu Cikánka-Mnetěš vyrazila na posilu jiná parta.

Příkopy kolem silnice 608 jsou ubíjející. Hluboké a samá láhev, prostě depka. Klopýtal jsem dolů a nahoru, přestal vybírat papíry, utěšoval se, že se rozloží a vytahoval jen plasty. Příště si vezmu holínky a vezmu to rovnou příkopem s pytlíkem v ruce, chlácholil jsem sám sebe. Nebudu tolik hekat a lapat po dechu.

Nacházíme zas jednu pneumatiku a po chvíli druhou. Už to chápu, ve sběrném dvoře bych za ni zaplatil 10 Kč, tady ji tráva za chvíli zaroste zadarmo. Letos si tráva docela pospíšila, mělo se sbírat dřív, teď už se petky hledají hůř, dobře se vidí zespoda z pangejtu, ale já mám polobotky, do kterých mi zatéká, dopřic. Napínám zrak a lezu zas do jednoho plastového hnízda, proč nemám víc rukou?

Řidič stále popojíždí, já za ním chodím jako Stříhoruký Edvard, na prstech flašky, už mě bolí kyčle, o kolenu nemluvě, spásný výškový zlom před Novou Vsí, kde odbočuje polňačka doleva a bude konec utrpení, je stále v nedohlednu. V tom se jako princ na bílém koni objevuje další naše auto s vozíkem a dvěma dobře naloženými dvojicema s pytlem. „Kam až vybíráte? Pojedem na konec a půjdeme proti vám.“ Miluju je, i když u Šemíka nejsme zas tak velcí kámoši. Začal jsem si zpívat a chrabře to dosbíral i s papírama.

Seděli jsme pak znovu v hasičárně, pili pivo a byli veselí, že je to už za námi, trumfujeme se, jedna parta přivezla plný návěs pneumatik, je to neuvěřitelné, ale dokázali jsme naplnit dva kontejnery. Cítil jsem se vyčerpaný, ale řekl si, že příští rok půjdu zas, snad do té doby zregeneruji. Jedna sousedka mě zaskočila: „To je normálka, my takhle s mladýma myslivcema chodíme čistit cesty 3x ročně“. Přestalo mi chutnat pivo.

Když jsem poprvé uviděl v německém supermarketu minerálky balené do petek, byl jsem u vytržení. „My se taháme se sedmičkama Bílinky ve skle a platíme za lahve zálohu a tady to už vychytali, je to zadara a lehké, proč to není u nás taky?“ Po nějakých třiceti letech se zase pokorně přimlouvám za skleněné láhve na zálohu:) nt

Vyměňovaly jsme si zkušenosti a domluvíly spolupráci

Letos si připomínáme, jak můžete číst i v tomto čísle Ledčických novinek, řadu významných výročí včetně smutných. K těm druhým patří 10. červen 1942, spojený s tragédií Lidic. Při této příležitosti zástupkyně naší obce navštívily Libotenice, kde se nachází Galerie kraslic, aby si vyslechly příběh spojený právě s Lidicemi.

Nabízíme vám jej tak, jak nám jej vyprávěly ženy ze zmíněné galerie, doplněný o další fakta. Možná pro ty z vás, kdož mají šikovné ruce, se právě ona stanou inspirací.

Dne 19. července pracovnice libotenické galerie zavítaly do Ledčic.

Prohlédly si stavení U Cinků i keramiku, která vznikla v našem kumštovním klubu.

Jelikož děti, které prázdniny trávily

v našem příměstském táboře, právě koulely bochníčky těsta, podívaly se, jak báječně peče starodávná pec.

Pak jsme si povídaly, vyměňovaly zkušenosti ze zájmové činnosti a dohodly spolupráci.

Díky ní například příští rok budete moci zhlédnout výstavu kraslic z celé České republiky, jimiž galerie v Libotenicích disponuje.

Máte se opravdu na co těšit, neboť její sbírky obsahují opravdu unikátní kousky, běžně nevidané.

jv

Kraslice pro Lidice aneb Téměř zapomenutá událost

Velikonoce bez kraslic si snad ani nedokážeme představit. Podarovat koledníkům malované vejce patří k nejstarším, nepochybně ještě pohanským zvykům. Svědčí o tom vykopávky střepů malovaných vajíček z 11. století u Hostěrázek na jižní Moravě.

Při podrobné analýze archeolog dr. Robert Snášil zjistil, že vajíčka dávné ruce ozdobily rytými liniemi na hnědo-fialovém základu, původně pravděpodobně černém. Tato tradice je natolik silná, že v uvedené části naší vlasti technika založená na černém podkladu přetrvává i po devíti stech letech.

Dívky mládence obdarovávají kraslicemi z vděčnosti za to, že je přišli vyšlehat pomlázkou spletenou z čerstvě nařezaného vrbového proutí. Míza z jarních výhonků přechází na dívky, aby jim na celý další rok dodala ohebnost a svěží krásu. Pomlázka je totiž odvozena od slova pomlazení. Dovolím si dodat, že ji vnímám také coby nový impuls do života.

Nejkrásnější malované vejce chlapec dostává od své milé. Měl by jej do tří dnů sníst, aby do něj vstoupila mužná síla a láska. Nevím, nevím, jak by se zatvářil mládenec, který by od děvčete dostal jen vyfouklé vajíčko. Asi by byl notně zklamán a stěží by je odměnil dárkem z pouti, jak žádá společenský řád.

„Prázdná vajíčka jsou určena výlučně k velikonoční výzdobě a slouží jako upomínkové předměty,“ vysvětlují Olga Hovorková a Ludmila Kubálková z Galerie kraslic v Libotenicích na Litoměřicku.

Procházíme expozicí, z níž bez nadsázky přecházejí oči. Co všechno lidská ruka svede! Až filigránská práce. Tolik jemné a křehké krásy na jednom místě se věru hned tak nevidí. Proč právě tady, v obci, o níž první zmínka pochází z roku 1226, z konfirmační listiny Přemysla Otakara I.?

V roce 1998 byla na Podřipsku založena Asociace malířek a malířů kraslic České republiky se sídlem v uvedené vesničce, čítající 153 domů a 408 obyvatel.

„Ke vzniku asociace do jisté míry přispěl zánik ÚLUVu v roce 1990, tedy Ústřední lidové umělecké výroby, jako státní instituce. Jejím posláním bylo podporovat a rozvíjet všechny způsoby lidové tvorby a řemesla. Miroslav Kubišta z Libotenic, který kraslicím zasvětil celý svůj život, se s tím nemohl smířit. Oslovil maléřečky a malíře v celé republice a díky jejich kladné odezvě byly položeny základy sbírky s několika tisíci malovanými vejci,“ vyprávějí ženy, pro něž je zachovávání a rozvíjení lidových tradic a zvyků především srdeční záležitostí. I zásluhou takových nadšenců, jako jsou ony, se v žádné jiné zemi na světě malování kraslic nevyskytuje v takové míře.

Ke stěžejním cílům asociace patří rovněž výchova mladých tvůrců. Snaha vychovat z nich inteligentní a slušné lidi, kteří budou mít na mysli nejen vlastní blaho, ale také potěšení z toho, že i jiným dopřáli potěchu z pohledu na svá díla. Jako přidanou hodnotu si osvojují smysl pro krásu, radost z tvorby, pevnou vůli a vytrvalost a také radost z toho, že někoho mohou obdarovat. S tímto záměrem se pořádají soutěže v tradiční kraslicové tvorbě, výstavy, vydávají se katalogy a tiskoviny.

Proč se tohoto úkolu nezhostila oblastní muzea? Vždyť asociace spolupracuje nejen s Národopisným oddělením Národního muzea v Praze, ale i s regionálními. Například s Moravským zemským muzeem v Brně, s Valašským muzeem v Rožnově pod Radhoštěm, s žateckým, litoměřickým a dalšími. *„Jejich posláním je především dokumentování tvorby, nikoliv její udržování a natož rozvíjení,“* vysvětluje Olga Hovorková. Ludmila Kubálková dodává, že pokud se měla po zániku ÚLUVu starobylá zvyklost zachránit, bylo třeba náhle osamělé maléřečky a malíře někde sdružit. Hrozil totiž útlum jejich činnosti a zánik tvorby.

Devadesát dva vitrín, každá po osmnácti kraslicích vždy od jedné maléřečky nebo malíře a k tomu ještě stovky dalších kraslic, pečlivě uložených zvlášť v krabičkách. Vyrobené jednou z pěti hlavních technik, příznačných pro Českou republiku: malováním – batikováním roztaveným voskem s technickou variantou leptání šťávou z kysaného zelí či octovou vodou; plastické – reliéfní zdobení bílých nebo obarvených vajec včelím voskem, barveným voskem a voskem ševcovským; vyškrabávání volného vzoru – rýsování, gravírování; nalepování slámy nebo duší z jezerní sítiny (sítina je polabskou specialitou); leptání rozředěnou kyselinou a ovazování vajec rostlinnými částmi ponořenými do barvy. Kde to technika zdobení umožňuje, doplní zručná ruka kresbu i nápis.

Zdobení kraslic vyžaduje nejen určitou dávku talentu, ale také spoustu trpělivosti. Najdou se vůbec pokračovatelé, navazující na tradice založené našimi předky? Soudě podle obsahu některých vitrín ano. Jsou v nich práce dokonce už šestiletých dětí a dlužno dodat, že velice zdařilé. O budoucnost je tedy postaráno, zdá se.

„Je to složitější,“ povzdechly si téměř současně obě ženy. *„Když jsme v minulosti pořádaly celorepublikové soutěže, hlásilo se do nich až 120 chlapců a dívek. Do letošní se však zapsalo pouze 24 dětí, takže jsme ji musely zrušit. Čas porotců z Národního muzea je vzácný. Nemohly jsme jím plýtvat kvůli malému množství soutěžních exponátů a hnát je k nám do Libotenic.“*

Příčina ochablého zájmu? „Ruční práce už tolik netáhnou, bohužel. Do soutěže se výrobky dávají zdarma, no a děti zjistily, že je lepší je výhodně zpeněžit. Tak je raději prodávají.“

„České kraslice poputují do míst pojmenovaných po Lidicích

Do obcí v zahraničí, které přijaly název nacisty vypálené obce Lidice, bude do června rozesláno 180 českých kraslic zdobených klasickými technikami.

Jde o projev vděku za to, že se obce rozhodly k tomuto kroku v době, která byla pro náš národ nejtěžší,“ řekl šéf Asociace malířů a malířek kraslic Miroslav Kubišta. Kraslice podle něj obdrží devět obcí a čtvrtí zahradních měst. Poputují například do Lidic v Brazílii, Izraeli či do amerického státu Illinois. Na Kubě, v Peru nebo Venezuele jsou zase městské čtvrti s názvem obce na Kladensku, jejíž vypálení v červnu 1942 bylo odplatou za atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.“ Tolik ze zpráv Radia Praha z 3. března 2002.

Vztah k odkazu předků, vztah k minulosti národa a k zachování jeho paměti, i to je posláním Asociace malířek a malířů kraslic České republiky. A tak Miroslav Kubišta v roce 60. výročí vyhlazení Lidic přišel s nápadem darovat místním samosprávám v místech, která přijala název Lidice, dárkové kazety s kraslicemi svých členů. Seznam malířek a malířů čítá desítky a desítky jmen lidí z různých koutů naší vlasti. Ti všichni se rozhodli nezištně věnovat svá křehká díla Lidicím v USA, v Panamě, Mexiku, Peru, Brazílii...

Od nejmladšího Vojtěcha Pětníka, narozeného v roce 1994, putovaly do Peru, Venezuely a Izraele. Kraslice od nejstarší malířky Ludmily Charvátové byly předány mimo jiné do Mexika a na Kubu. Jen sehnání správných adres představovalo nadlidský výkon. „Obrátili jsme se na naše ministerstvo zahraničních věcí s prosbou o pomoc, chodily od jednoho zastupitelského úřadu k druhému a vyptávaly se. Občas jsme musely vysvětlovat, co to byly Lidice a co se v nich za druhé světové války stalo. Mladí lidé, kteří tehdy na ambasádách pracovali, o nich nic nebo téměř nic nevěděli. Ještě těžší bylo srozumitelně vysvětlit, proč se po adresách Lidic v té či oné zemi pídíme,“ popisují obě ženy anabázi, již musely projít. A přiznávají, že občas se na ně úředníci dívali jako na někoho, kdo spadl z nebe.

Některé kazety s kraslicemi převzali představitelé zastupitelských úřadů po pietním aktu v Lidicích 15. června 2002. Jiné na místo určení putovaly poštou. Z Izraele se kazeta vrátila, ale, jak podotýká Ludmila Kubálková, přičítají to na vrub tamních celníků.

Tuto kazetu později darovali delegaci japonského města Gotemba, které mělo družbu s Roudnicí nad Labem. O rok později, v listopadu, přišel do Libotenice dopis z brazilského Rio de Janeira, podepsaný generální konzulkou ČR Markétou Šarbochovou. Kromě díky za darované kraslice mimo jiné napsala: „Kolekci jsme předali paní Elviře Augustě Brum Soares, která je odpovědnou pracovnící kultury a turistiky na radnici v Rio Claro-Lidice, a ta ji umístila v Kulturním středisku Ludmily Amálie Bařové-Arambasic v Lidicích. Kolekce tvoří součást stálé expozice českého výtvarného umění a předmětů lidové umělecké tvořivosti, které byly v průběhu let darovány brazilským Lidicím.“

Míza z jarních proutků pomlázky přináší novou energii, podporuje chuť žít naplno. Vyšlehání je tedy vpravdě nefalšovaným pomlazením. Jím, jen v jiné formě, je rovněž darované malované vajíčko, kraslice.

Jsou velice křehké. Kraslice i život. Stejně jako ony také život se dá snadno, až převelice snadno rozbít, zničit. Třeba zlovůlí cizáků. Jako se to stalo sto devadesátí dvěma lidickým mužům. Tak jako se to stalo šedesátí lidickým ženám i osmdesátí osmi tamním dětem v osudném dvaadvacátém roce. Celkem tři sta čtyřicet obětí! Strašlivé pomyšlení, že svět minulostí, i tou lidickou, zůstává nepoučen. Pořád je plný násilí a krve.

Darované vajíčko je nadějí, předzvěstí nového života. Kéž by ji přenesly kraslice českých maléřeček a malířů rozeslané do různých koutů planety Země! Kéž by se staly nadějí na nový život podobně, jako se jí dostalo vypáleným Lidicím díky obrovské vlně solidarity, která se před desítkami let zvedla ve Velké Británii.

Již tři dny po lidické tragédii se britský lékař a politik, sir Barnett Stross, ve svém projevu v zastupitelstvu městské části Hanley v Stoke-on-Trent, vyslovil pro zřízení lidického fondu. Podle časopisu Čechoslovák, vydávaného v Londýně, tehdy zdůraznil, že „britští horníci nikdy nezapomenou svých zavražděných českých druhů a jejich rodin a že se postaví v čele této akce, aby dokázali svoji dělnickou solidaritu a pevnou vůli bojovat proti nacistickému barbarství, které nesmí na světě zvítězit“. Havířská solidarita dokázala, že Lidice žijí. Nacistický záměr jednou provždy je vymazat z mapy světa i z mysli lidí nevyšel.

Hnutí Lidice Shall Live, Lidice budou žít, bylo založeno již 6. září 1942. Stalo se tak na oficiálním ustavujícím shromáždění Lidice Shall Live Committee, v britském městě Stoke-on-Trent v Severním Staffordshiru. Zanedlouho se stalo celobritským hnutím. Podobně se věci cti, dalo by se říct celoasociální, stala výroba kraslic pro zahraniční Lidice.

V knize Most naděje a života, věnované lidickému Růžovému sadu přátelství a míru, se mimo jiné píše: „... tradiční Květy pro Lidice, což je mladší sourozenec Růžového sadu, se představuje vždy ve výroční dny lidické tragédie. Barnett Stross by byl spokojený: ruku v ruce tu jdou výzva k životu, oslava krásy, Lidice, Hirošima, Stalingrad... Tyhle mosty nevedou ke zmaru, jsou naopak napřímené k lidskému srdci. A právě lidská srdce otevřená solidaritě, přátelství a sounáležitosti jsou podstatou, na níž stojí plnohodnotný mírový život.“

Tatáž slova, jen květy zaměníme za malovaná vejce, lze vztáhnout k počínům českých malířek a malířů kraslic. Také jejich kazety rozeslané do světa, jsou mostem přátelství, jsou posly míru, krásného života jako jsou ony. jv

Pro ty, kteří nevědí, co je agility...

Agility je psí sport, při kterém pes podle pokynů psovoda překonává sérii překážek. Některé jsou skokové – jednoduché, dvojité, skok daleký, kruh; některé přebíhací – kladina, áčko, houpačka; jiné probíhací – slalom, pevný tunel, látkový tunel.

Na závodech jsou parkury dlouhé 15-22 překážek od 100 do 200 metrů. Pes všechny překážky překonává dobrovolně, nemá na sobě ani vodítko, ani obojek.

Agility může dělat každý pes s průkazem původu i kříženci všech velikostí a tvarů za předpokladu, že je zdravý a nemá nijak omezený pohyb. Na závodech se pak porovnávají psi třech velikostních a výkonnostních kategorií. Než se ale dostanou na závody, musejí se naučit všechny překážky překonávat bezpečně.

Agility je náročnější na psovoda, protože je jeho práce zapamatovat si trať a vést po ní psa. Často dochází ke změnám směru, a protože jsou psi obvykle rychlejší než psovodi, agility vyžaduje rychlé reakce, jak ve vydávání povelů, tak v jejich plnění. Hlavním cílem tohoto sportu je dosáhnout lepší spolupráce a komunikace mezi psem a jeho psovodem a skloubit přesné překonávání překážek s rychlostí, která plyne ze sebejistoty a důvěry.

Na závodech se potkáte se dvěma základními typy parkurů – agility je buď rozdělena podle obtížnosti pro začátečníky (Agility 1), pokročilé (Agility 2) a experty (Agility 3), nebo je otevřená pro všechny výkonnostní kategorie dohromady. Druhým typem je jumping, který neobsahuje překážky s kontaktními zónami (kladina, áčko a houpačka, jejichž konce ramp jsou vyznačeny barevnou zónou, které se pes musí alespoň částí tlapy dotknout) a stůl. Stejně jako agility může být rozdělen pro jednotlivé výkonnostní kategorie svou obtížností, nebo je otevřen pro všechny týmy. Dále je možné se na závodech setkat s různými hrami, které mají upravená pravidla. Některé závody jsou komorní, ale můžete se setkat i se sto nebo více týmy.

Každoročně se pořádá mistrovství České republiky či mistrovské soutěže jednotlivých plemen, mistrovství Evropy, mistrovství světa, na které se kvalifikuje jen několik nejlepších týmů z republiky. Soutěžit mohou i psovodi všeho věku, děti a junioři mají svoje vlastní mistrovství České republiky i Evropy. Ať už se rozhodnete dělat agility jen pro radost nebo i závodně, pamatujte, že agility je sport a váš pes partner, který zaslouží respekt a péči. Prvním pravidlem by mělo být, že vás oba společná aktivita baví.

(zdroj: <http://www.klubagility.cz/node/default/52>)

Agilitění v Praze Kateřinkách. Děvčata z Ledčické smečky obsadila ve svých kategoriích pěkná 4. místa. Na snímku Bára Sršňová se svým psem.

jv

Poděkování

Děvčatům z Ledčické smečky blahopřeji a děkuji jim za skvělou reprezentaci naší obce. Současně děkuji jejich rodičům za podporu aktivit svých ratolestí. Paní Holubové patří dík za čas, který svým svěřenkyním věnuje a za záslužnou práci, již vedení zájmové činnosti dětí a mládeže bezesporu je. Jsem také vděčna paní Krausové ze Straškova za dobrou radu a zkušenosti, které našim dívkám nezištně předává i za propagaci jejich aktivit. Členům naší kynologické organizace dík patří za zpřístupnění jejich cvičáku pro potřeby dívek z Ledčické smečky.

Zvláštní poděkování adresuji předsedovi kynologů Jiřímu Bušilovi a Ladislavu Mládkovi. Postarali se o to, aby se děti, zabývající se agilitami, nemusely sobotu co sobotu vláčet s náčiním potřebným pro výcvik svých chlupáčů. Vyrobili pro ně prostornou a bytelnou uzamykatelnou bednu, kterou převezli a umístili na cvičák.

Jiřina Michovská, starostka

Příměstská linka 454 od 2. 7. 2016 - zastávka Ledčice a Ledčice, Rozc.

250454 454		Mělník - Jevíněves - Kralupy nad Vltavou		ČSAD Střední Čechy, a.s. U Přístavu 811/8, 250 01 Brandýs n.L., St. Boleslav		Platí od: 2.7.2016																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
		Tarifní pásmo																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
501	503	505	507	509	511	513	515	517	519	521	523	525	527	529	531	533	535	537	539	541	543	545	547	549	551	553	555	557	559	561	563	565	567	569	571	573	575	577	579	581	583	585	587	589	591	593	595	597	599	601	603	605	607	609	611	613	615	617	619	621	623	625	627	629	631	633	635	637	639	641	643	645	647	649	651	653	655	657	659	661	663	665	667	669	671	673	675	677	679	681	683	685	687	689	691	693	695	697	699	701	703	705	707	709	711	713	715	717	719	721	723	725	727	729	731	733	735	737	739	741	743	745	747	749	751	753	755	757	759	761	763	765	767	769	771	773	775	777	779	781	783	785	787	789	791	793	795	797	799	801	803	805	807	809	811	813	815	817	819	821	823	825	827	829	831	833	835	837	839	841	843	845	847	849	851	853	855	857	859	861	863	865	867	869	871	873	875	877	879	881	883	885	887	889	891	893	895	897	899	901	903	905	907	909	911	913	915	917	919	921	923	925	927	929	931	933	935	937	939	941	943	945	947	949	951	953	955	957	959	961	963	965	967	969	971	973	975	977	979	981	983	985	987	989	991	993	995	997	999	1001	1003	1005	1007	1009	1011	1013	1015	1017	1019	1021	1023	1025	1027	1029	1031	1033	1035	1037	1039	1041	1043	1045	1047	1049	1051	1053	1055	1057	1059	1061	1063	1065	1067	1069	1071	1073	1075	1077	1079	1081	1083	1085	1087	1089	1091	1093	1095	1097	1099	1101	1103	1105	1107	1109	1111	1113	1115	1117	1119	1121	1123	1125	1127	1129	1131	1133	1135	1137	1139	1141	1143	1145	1147	1149	1151	1153	1155	1157	1159	1161	1163	1165	1167	1169	1171	1173	1175	1177	1179	1181	1183	1185	1187	1189	1191	1193	1195	1197	1199	1201	1203	1205	1207	1209	1211	1213	1215	1217	1219	1221	1223	1225	1227	1229	1231	1233	1235	1237	1239	1241	1243	1245	1247	1249	1251	1253	1255	1257	1259	1261	1263	1265	1267	1269	1271	1273	1275	1277	1279	1281	1283	1285	1287	1289	1291	1293	1295	1297	1299	1301	1303	1305	1307	1309	1311	1313	1315	1317	1319	1321	1323	1325	1327	1329	1331	1333	1335	1337	1339	1341	1343	1345	1347	1349	1351	1353	1355	1357	1359	1361	1363	1365	1367	1369	1371	1373	1375	1377	1379	1381	1383	1385	1387	1389	1391	1393	1395	1397	1399	1401	1403	1405	1407	1409	1411	1413	1415	1417	1419	1421	1423	1425	1427	1429	1431	1433	1435	1437	1439	1441	1443	1445	1447	1449	1451	1453	1455	1457	1459	1461	1463	1465	1467	1469	1471	1473	1475	1477	1479	1481	1483	1485	1487	1489	1491	1493	1495	1497	1499	1501	1503	1505	1507	1509	1511	1513	1515	1517	1519	1521	1523	1525	1527	1529	1531	1533	1535	1537	1539	1541	1543	1545	1547	1549	1551	1553	1555	1557	1559	1561	1563	1565	1567	1569	1571	1573	1575	1577	1579	1581	1583	1585	1587	1589	1591	1593	1595	1597	1599	1601	1603	1605	1607	1609	1611	1613	1615	1617	1619	1621	1623	1625	1627	1629	1631	1633	1635	1637	1639	1641	1643	1645	1647	1649	1651	1653	1655	1657	1659	1661	1663	1665	1667	1669	1671	1673	1675	1677	1679	1681	1683	1685	1687	1689	1691	1693	1695	1697	1699	1701	1703	1705	1707	1709	1711	1713	1715	1717	1719	1721	1723	1725	1727	1729	1731	1733	1735	1737	1739	1741	1743	1745	1747	1749	1751	1753	1755	1757	1759	1761	1763	1765	1767	1769	1771	1773	1775	1777	1779	1781	1783	1785	1787	1789	1791	1793	1795	1797	1799	1801	1803	1805	1807	1809	1811	1813	1815	1817	1819	1821	1823	1825	1827	1829	1831	1833	1835	1837	1839	1841	1843	1845	1847	1849	1851	1853	1855	1857	1859	1861	1863	1865	1867	1869	1871	1873	1875	1877	1879	1881	1883	1885	1887	1889	1891	1893	1895	1897	1899	1901	1903	1905	1907	1909	1911	1913	1915	1917	1919	1921	1923	1925	1927	1929	1931	1933	1935	1937	1939	1941	1943	1945	1947	1949	1951	1953	1955	1957	1959	1961	1963	1965	1967	1969	1971	1973	1975	1977	1979	1981	1983	1985	1987	1989	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003	2005	2007	2009	2011	2013	2015	2017	2019	2021	2023	2025	2027	2029	2031	2033	2035	2037	2039	2041	2043	2045	2047	2049	2051	2053	2055	2057	2059	2061	2063	2065	2067	2069	2071	2073	2075	2077	2079	2081	2083	2085	2087	2089	2091	2093	2095	2097	2099	2101	2103	2105	2107	2109	2111	2113	2115	2117	2119	2121	2123	2125	2127	2129	2131	2133	2135	2137	2139	2141	2143	2145	2147	2149	2151	2153	2155	2157	2159	2161	2163	2165	2167	2169	2171	2173	2175	2177	2179	2181	2183	2185	2187	2189	2191	2193	2195	2197	2199	2201	2203	2205	2207	2209	2211	2213	2215	2217	2219	2221	2223	2225	2227	2229	2231	2233	2235	2237	2239	2241	2243	2245	2247	2249	2251	2253	2255	2257	2259	2261	2263	2265	2267	2269	2271	2273	2275	2277	2279	2281	2283	2285	2287	2289	2291	2293	2295	2297	2299	2301	2303	2305	2307	2309	2311	2313	2315	2317	2319	2321	2323	2325	2327	2329	2331	2333	2335	2337	2339	2341	2343	2345	2347	2349	2351	2353	2355	2357	2359	2361	2363	2365	2367	2369	2371	2373	2375	2377	2379	2381	2383	2385	2387	2389	2391	2393	2395	2397	2399	2401	2403	2405	2407	2409	2411	2413	2415	2417	2419	2421	2423	2425	2427	2429	2431	2433	2435	2437	2439	2441	2443	2445	2447	2449	2451	2453	2455	2457	2459	2461	2463	2465	2467	2469	2471	2473	2475	2477	2479	2481	2483	2485	2487	2489	2491	2493	2495	2497	2499	2501	2503	2505	2507	2509	2511	2513	2515	2517	2519	2521	2523	2525	2527	2529	2531	2533	2535	2537	2539	2541	2543	2545	2547	2549	2551	2553	2555	2557	2559	2561	2563	2565	2567	2569	2571	2573	2575	2577	2579	2581	2583	2585	2587	2589	2591	2593	2595	2597	2599	2601	2603	2605	2607	2609	2611	2613	2615	2617	2619	2621	2623	2625	2627	2629	2631	2633	2635	2637	2639	2641	2643	2645	2647	2649	2651	2653	2655	2657	2659	2661	2663	2665	2667	2669	2671	2673	2675	2677	2679	2681	2683	2685	2687	2689	2691	2693	2695	2697	2699	2701	2703	2705	2707	2709	2711	2713	2715	2717	2719	2721	2723	2725	2727	2729	2731	2733	2735	2737	2739	2741	2743	2745	2747	2749	2751	2753	2755	2757	2759	2761	2763	2765	2767	2769	2771	2773	2775	2777	2779	2781	2783	2785	2787	2789	2791	2793	2795	2797	2799	2801	2803	2805	2807	2809	2811	2813	2815	2817	2819	2821	2823	2825	2827	2829	2831	2833	2835	2837	2839	2841	2843	2845	2847	2849	2851	2853	2855	2857	2859	2861	2863	2865	2867	2869	2871	2873	2875	2877	2879	2881	2883	2885	2887	2889	2891	2893	2895	2897	2899	2901	2903	2905	2907	2909	2911	2913	2915	2917	2919	2921	2923	2925	2927	2929	2931	2933	2935	2937	2939	2941	2943	2945	2947	2949	2951	2953	2955	2957	2959	2961	2963	2965	2967	2969	2971	2973	2975	2977	2979	2981	2983	2985	2987	2989	2991	2993	2995	2997	2999	3001	3003	3005	3007	3009	3011	3013	3015	3017	3019	3021	3023	3025	3027	3029	3031	3033	3035	3037	3039	3041	3043	3045	3047	3049	3051	3053	3055	3057	3059	3061	3063	3065	3067	3069	3071	3073	3075	3077	3079	3081	3083	3085	3087	3089	3091	3093	3095	3097	3099	3101	3103	3105	3107	3109	3111	3113	3115	3117	3119	3121	3123	3125	3127	3129	3131	3133	3135	3137	3139	3141	3143	3145	3147	3149	3151	3153	3155	3157	3159	3161	3163	3165	3167	3169	3171	3173	3175	3177	3179	3181	3183	3185	3187	3189	3191	3193	3195	3197	3199	3201	3203	3205	3207	3209	3211	3213	3215	3217

Kulturní střípky

Přečetli jsme za vás Ze společnosti se pomalu vytrácí

schopnost rozlišovat mezi krásou a ošklivostí, dobrem a zlem a mezi pravdou a lží. Svůj díl odpovědnosti za to nesou mimo jiné také změna obsahu pojmů a změna tradiční nomenklatury.

Hodnotový svět předchozích generací totiž znal takzvané sedmero hlavních hříchů. Pýchu, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost a lenost. Postupem času se jejich obsah proměnil do dnešní podoby a z pýchy se stalo zdravé sebevědomí, z lakomství zákon ekonomiky, nestřídmost se povýšila na vyšší životní úroveň, závist v boj o spravedlnost, hněv ve zdravou reakci na nekorektní jednání druhých, smilstvo v prevenci proti neurózám, lenost se proměnila v prokrastinaci.

Díky této moderní nomenklatuře zbavil se starý kontinent těžkých hříšníků. Připočteme-li k tomu ještě jiné, dnes už málo známé, skoro archaické pojmy jako hulvátství, které se změnilo ve svobodu projevu, okrádání definované jako svobodný trh, zanedbanou výchovu dětí jakožto tvorbu vlastního názoru potomstva, neúctu k tradici proměněnou ve vítězství zdravého rozumu a likvidaci pozitivních hodnot jako zbavení se předsudků, nacházíme se v aktuálně nám známém prostředí uprostřed Evropy. K tomu dodám, že svoboda se povýšila na svévoli jednotlivce, tolerance se proměnila v ustupování zlu a korektnost v povinný názorový koridor.

Změna tradiční nomenklatury je patrná především u řemesel a povolání. Z našeho okolí už vymizeli všichni truhláři, zedníci a kováři, stali se z nich manažeři. Moje paní krejčová se stala operátorkou oděvní tvorby a můj soused, který jezdí ve fabrice s ještěrkou, se proměnil z řidiče v podnikového logistika. Ze zdravotní sestry se stala pracovnice v přímé ošetrovatelské péči a ani já jsem nezůstal pozadu a z dosavadního psychiatra jsem se proměnil v nositele zdravotnického výkonu. Z pacienta se stal pojištěnec, z učitele edukátor, z výuky edukační proces, ze sociální sestry je klíčová pracovnice. Pacient, pardon, pojištěnec, už z lůžka nevstává, ale provádí vertikalizaci. Mimo to už nechodíme do práce, ale do procesu. Lékaři do léčebně preventivního, učitelé do výchovně vzdělávacího, dělníci do výrobního a zemědělci do pěstebně chovatelského.

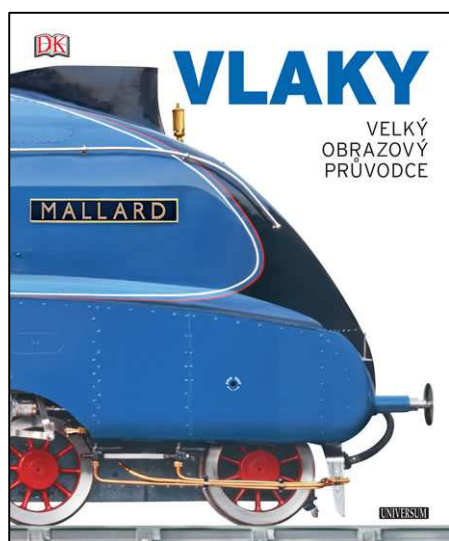
Ztratili jsme zdravý selský rozum - dotazování se vlastního svědomí. Současná doba proto miluje poradny. Pedagogicko-psychologické, předmanželské a manželské už máme, blýská se na lepší časy poradnám předrozvodovým, rozvodovým a porozvodovým. Poraděnkovství má zelenou. **Proto si kladu otázku, jak mohly přežít generace našich předků bez poraden. Mohly. Měly totiž tvarované svědomí a dovedly uvažovat logicky.**

Nejde vůbec o české polistopadové specifikum, ač naše společnost pojala svobodu jako svévoli. Jde v každém případě o plíživý proces tzv. odezdismu kezdismu na celém evropském kontinentu. **Naše evropská civilizace se v duchu korektnosti dobrovolně zrekla hodnot, na kterých byla postavena, a nemá se tedy o co tradičního opřít.** Ztratili jsme vertikálu. Ve sdělovacích prostředcích stále omílané tzv. evropské hodnoty jsou v ústech těch, kteří je hlásají, jen bezobsažné pojmy a hodnotové bubliny. Co v hlavě, to na jazyku. Nejde pouze o bezradnost českých, ale evropských politických špiček vůbec. Lidé mají díky oněm bezbřehostem oprávněný strach.

Autor textu Prof. PaedDr. ThDr. MUDr. et MUDr. Jaroslav Maxmilián Kašparů, Ph.D., dr. h. c., je řeckokatolický kněz, psychiatr, pedagog, premonstrátský oblát a esperantista. Je autorem duchovní literatury, externím spolupracovníkem Českého rozhlasu, kde pravidelně vystupuje v pořadu Jak to vidí. Příležitostně vystupuje také v pořadech České televize. Vloni v květnu byl zvolen členem Rady České televize. Od 4. dubna 2012 je zapsán do České knihy rekordů jako držitel největšího počtu vysokoškolských titulů.

Okénko knihovny

„Rachot kol na kolejích, vůně oleje ... hvízd píšťaly v dáli, pocit očekávání vzrušujících zážitků při odjezdu na dlouhou cestu...“

Železnice nás nepřestávají okouzlovat. Promlouvají nám do duše pradávnou přitažlivostí ohně a páry a fascinují svou technickou úrovní a kouzlem poznávání vzdálených míst...!

I když Richard Trevithick (1771-1833) jako první na světě sestrojil fungující parní lokomotivu, není jeho jméno tak známé jako jména dalších britských průkopníků železnice.“

Jak se rodily jeho vynálezy? Nejen o tom vypráví výpravná publikace **Vlaky s podtitulkem Velký obrazový průvodce**. Plná unikátních fotografií, nabitá fakty určitě přitáhne milovníky vlaků a všeho, co s nimi souvisí.

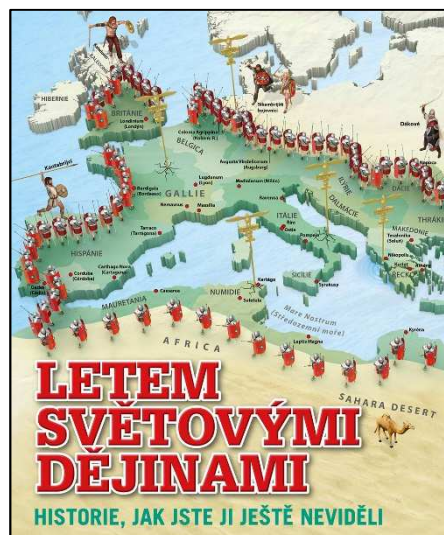
Chcete vědět, jak vypadal svět páry v letech 1870-1894, jak se stavěla „Velká železnice“: Canadian Pacific či transsibiřská magistrála, jakou roli vlaky sehrály během první světové války, čím se řídili průkopníci tzv. superrychlostí nebo jak je železnice, která laikovi připomíná spíše organizovaný chaos řízena, jak fungují kola, signalizace, dieselové a elektrické lokomotivy nebo se

„projet“ metrem v Dubaji? Přijďte si do naší knihovny zmíněnou publikaci půjčit.

Věděli byste, že...

- znalci se domnívají, že před 50 000 lety na Zemi žil pouze 1 milion lidí?
- první nástupci našeho druhu, Homo sapiens, se objevili před 195 000 lety ve Východní Africe?
- jedna skupina lidí sice před více než 100 000 lety pronikla na Střední Východ, ale většina lidské populace zůstávala následujících 85 000 let v Africe?
- ve 13. století patřili Mongolové k nejobávanějším válečníkům na zemi?
- kmeny sjednocené roku 1206 Čingischánem terorizovaly národy od Ruska a Polska až po Čínu a Koreu na východě a založily největší říši, jakou kdy svět viděl?
- francouzský voják Albert Joubaire bitvu u Verdunu (1916), v níž bojoval a která zuřila plných deset měsíců, přičemž v ní zahynulo více než 300 000 vojáků, charakterizoval takto? - „Ani peklo nemůže být takto strašné.“

Historii, jak jste ji ještě neviděli a nezažili, nabízí kniha **Letem světovými dějinami**, která by mohla být i dobrou a hlavně zábavnou školní pomůckou. Je dalším přírůstkem do naší knihovny.

Milá sestro, tak takhle NE!

Jinak bychom tě musely tvrdě potrestat. To, co nám provedla o letošní filipojakubské noci v Ledčicích, se prostě nedělá. Rozumíš?!

Otevřít si kráslíci salon a jako na běžícím pásu „vyrábět“ netopýry a pavouky a jen sem tam vylepšit některou ze sester čarodějnic, pokládáme za podraz.

Pravda, snažila ses. Vymalovala jsi ty pořád hlavou dolů visící létající myši i pavouky skvěle. Talent se ti nedá upřít, ale uznej sama, slet jsme měly my – ČARODĚJNICE – nikoliv netopýři a ti věční pletači sítí a pavučin. Vždyť se jich u vaty rojilo víc než bylo pro nás zdrávo. Dost kázání!

Děvčata, všimla jste si, jak jsou Ledčičáci naivní? Oni si mysleli, že když na vatru hodí jednu z nás, zbaví se současně nás všech. Směšné. Jsme nesmrtelné a s ohněm se kamarádíme. Co, kamarádíme, díky ledčičkým sokolům, kteří připravili parádní vatru, jsme načerpaly sil na další rok. A jak hřála! I my, které už pod notně obnošeným hábitem ukrýváme pár stovek křížků, jsme u ní pookřály a zavzpomínaly na mládí. V kterém jen století je mu konec!?

Občas jsme někomu odkously ze špekáčku, upily z piva a dokonce si s Dvořákovou verandou Tondy Salače zazpívaly, byť některé zlé jazyky roztrušovaly, že zvuky, které jsme vyluzovaly, se prý podobaly skřehotu. No pardon! Takové řeči jsou jen důkazem hudebního hluchu.

Příchod jara drobtina oslavila soutěžními disciplínami. Jedna z nich se nesla v duchu známého filmu Slunce, seno... Obejít s knihou na hlavě branku se ukázalo jako poněkud složité. Představte si, nejvíce se dařilo klukům ostříhaným na ježka. Asi ty ježaté vlasy fungovaly jako hřebíčky.

Noc z 30. dubna na 1. května byla pokládána za magickou. Svátek se původně pravděpodobně slavil o úplňku, jenž byl nejbližší dnu, nacházejícímu se přesně mezi jarní rovnodenností a letním slunovratem. Lidé byli přesvědčeni, že tuto noc se čarodějnice slétají na čarodějnický sabat. Zmíněná noc je jedním z největších pohanských svátků. Lidé také věřili například v otevírání různých jeskyní a podzemních slují, ve kterých jsou ukryty poklady. Hlavním smyslem tohoto starého lidového zvyku byla pravděpodobně oslava plodnosti. To jsem se dočetla v encyklopedii.

Jak je to s poklady v okolí Řípu, my čarodějnice, neprozradíme. Ještě to tak, aby nám v honbě za ním a s vidinou zbohatnutí, obyčejní smrtelníci kraj rozrýpali! A o plodnost a zvýšení počtu obyvatel nejen Ledčic ať se postarají sami. Jak se rozmnožujeme my, do toho jim nic není.

Těžko říct, proč se nás bojí, když v zásadě nejsme zlé. Jen nepravosti prostě trestáme po svém. Je tedy zbytečné na ochranu před námi (původně před zlými duchy a démony obecně, čarodějnice jsou až výsledkem inkvizičních procesů) na vyvýšených místech zapalovat ohně. Jsou krásné, vábivé, mocné i varující. Máme je rády, byť se jim říká pálení čarodějnic.

Víte, že se zapalovala také smolná košťata a vyhazovala se do výšky? Popel z těchto ohňů měl mít zvláštní moc pro zvýšení úrody. Někdy se rozhrnutým popelem vodil dobytek k zajištění plodnosti, jindy se přes něj skákalo kvůli zajištění mládí a plodnosti. Snad to naši rolníci a zemědělští dělníci udělali. Poznáme to nejen o žních podle výnosů.

V Německu se čarodějnice slétávají na čarodějnický sabat do Brockenu. My se scházíme s živáčky na ledčickém hřišti a poté odlétáme na Umlčí vrch, kam nemá bytost zvaná člověk přístup. Podobný svátek mají v mnoha jiných evropských zemích (Skotsko, Irsko, Wales, Švédsko, Finsko, Polsko, Německo). Různé země označují tento svátek různými jmény.

Sestry, doufám, že jste nebyly naším rejem natolik utahané a nezapomněly na první máj - svátek zamilovaných. Líbat se pod rozkvetlou třešňí nebo čímkoliv jiným, hlavně kvetoucím, je i pro nás rozkoš. To víte, ani my nesmíme uschnout.

P. S. Podívejte se na přiložené snímky.

Docela nám to mezi Ledčičáky slušelo, třebaže většinu z nás asi vůbec neviděli. Tak dobře jsme se maskovaly. Holky, za rok na shle...

jv

Staročeské máje v Ledčicích

S jejich přípravou je spojena spousta práce a také dřiny. Především se musí najít velký smrk, jenž je třeba zbavit větví a kůry. Špička zůstane neporušená. Opracovaný kmen se nazdobí fáborky z krepového papíru, na vrcholek se připevní kytice ze stejného materiálu a vztyčí se. Král je na světě.

Jeho další osud závisí na schopnosti hlídačů. Co kdyby se v noci „náhodou“ do vesnice přikradl někdo přespolní a Krále porazil? Panečku, to by byla ostuda! Během noci se podle tradice mají u domů, v nichž bydlí svobodné dívky, postavit májky. Jsou to nazdobené mladé břízky.

Stejně jako loni, také letos se členové TJ Sokol Ledčice zhostili svého májového úkolu dobře. Krále vyparádili i uhlídali. A tak mohli s povozem pana Brože z Mělníka, taženým koňmi, vyrazit na jízdu obcí a zatancovat si s dívkami, které ještě nejsou pod čepcem.

chodníčky lásky. Domy zamilovaných dvojic spojily pěšinky z písku, vápna, otrub nebo kukuřičného šustí. Nežádka se tak prozradilo, co mělo zatím zůstat utajeno. V rodinách některých dívek z toho asi byla pořádná polízanice.

jv

A tuhle lidovou písničku znáte?

NA ROZLOUČENÍ

*mý potěšení postavím pod okny máj
haby věděli falešní lidi že sem já chodíval
k vám.*

*Panskej pacholku pujč mi pistolku já si
dám jednu ranku
haby věděli falešní lidi že sem měl ve vsi
holku.*

*Ptáček neseje zpívá vesele má milá nevďá-
vej se, jestli ty se vdáš na mě nepočkáš uvi-
díš vošidíš se.*

*Já holka mladá tancuju ráda v tý ledčický
hospodě ...*

Kluci se opravdu snažili, zato ledčická děvčata se moc nevyznamena. Téměř ze tří desítek svobodných si jich s chlapci zatančilo sotva deset. Je to škoda. Vždyť jde o krásný lidový zvyk, který by rodiče mohli podporovat a vést své dcery k zachovávaní starých tradic.

Víte, že nejstarší známý doklad o stavění máje je z roku 1422? Tehdy za jeho postavení hoch dostal odměnu – ruku děvčete. Na základě postavení máje a vzájemného slibu bylo manželství uznáno církevním soudem na Pražském hradě a 23. června 1422 se slavila svatba.

V některých krajích bylo zvykem vysypávat

Mladá krev pro český fotbal

„*Je to definitivní rozhodnutí,*“ oznámil ukončení své reprezentační kariéry na tiskové konferenci 15. července 2016 fotbalový brankář Petr Čech. Nastupovat bude už jenom za Arsenal.

Záložník Jaroslav Plašil a útočník David Lafata učinili totéž, co slavný brankář. Rozhodli se tak po porážce 0:2 s Tureckem, která znamenala vyřazení našich fotbalistů z letošního mistrovství Evropy už po základní skupině.

„*Myslím, že máme dostatek mladých hráčů, kteří by to teď měli vzít. Počítám s tím, že to byla moje poslední akce za reprezentaci,*“ nechal se slyšet spartánský útočník Lafata.

Plakat nad jejich odchodem nemusíme, ani zoufale lomit rukama. Je totiž docela možné, že nástupci za ně nám rostou právě v Ledčicích. Jen o tom zatím nikdo nemá potuchy.

Jako bychom tušili (nebo možná dokonce věděli), že s českým fotbalem to jde od pěti k nule a že potřebuje mladou krev, letošní příměstský tábor pro děti jsme zaměřili právě na tuto hru. Získali jsme pro něj mladého sympatického trenéra Jiřího Veseleho, který si kluky a holky (ano, byly v něm také ony) dokázal rychle získat a pro čutanou s kulatým nesmyslem zvaným míč zaujmout. Na fotbalovém hřišti na Skalce si „táborníci“ mohli na vlastní kůži, přesněji nohy zkoušet, co viděli na videu U Cinků v rámci teoretické přípravy.

Dětem, o něž bylo dobře postaráno, se v táboře moc líbilo také zásluhou péče Evy Veverkové, Martiny Rybářové a trenéra Luboše Krále. Třebaže z Vražkova dostávali kvalitní jídlo, na přilepšenou si odskočili k Cinkům, aby si vyzkoušeli pečení chleba. Co naplat, vlastnoručně ukoulený přece jen chutná nejlépe.

Také měli možnost se podívat co je nového na samém vrcholu Řípu, nebo si vyzkoušet co je to kruhový trénink pod vedením fitness trenéra.

Práce pro skutečné chlapy... a odvážné dívky

Za první Československé republiky existovaly veřejné (komunální) požární jednotky z povolání jen v některých větších městech. V ostatních městech a obcích využívali starostové předpisy prakticky převzaté z Rakouska-Uherska. Ty umožňovaly přenášet zodpovědnost starostů za hašení požárů na dobrovolné hasičské sbory. Jejich materiální potřeby však kryly jen částečně. Někde byly dobrovolné hasičské sbory posíleny městským zaměstnancem zastávajícím funkci strojníka, popřípadě velitele. Uvedený stav neodpovídal potřebám průmyslového státu v dobách míru, tím spíše za války. Rychlá změna nastala ani v protektorátu, kde byl vydán překlad

německého zákona jako vládní nařízení o hasičstvu - veřejné (městské) požární útvary se v Německu nazývaly požární policie a byly jednotně řízeny ministerstvem vnitra.

Asi v roce 1942 byl i v protektorátu ustaven pluk (Regiment) požární policie Čechy - Morava. Mužstvo pluku tvořili čeští četníci a příslušníci Finanční stráže, kteří byli k pluku přeloženi a důstojníci. To byli němečtí inženýři, kteří po vystudování ještě absolvovali dvouleté učiliště požární policie v Berlíně Eberswalde. Pluk podléhal administrativně velitelství četnictva v protektorátu. Jeho nasazování do akcí a výcvik řídila říšská místa. Po skončení války se mužstvo bývalého pluku požární policie většinou vrátilo zpět ke svým původním jednotkám.

Hasičský záchranný sbor ČR v současnosti hraje stěžejní roli v přípravách státu na mimořádné události, ať již jde o hrozby terorismu, průmyslových havárií nebo živelních katastrof. Hasiči mají rovněž rozhodující podíl na provádění záchranných a likvidačních prací při mimořádných událostech. Hasičský záchranný sbor ČR je hlavním koordinátorem a jakousi páteří integrovaného záchranného systému, který v případě krize slučuje všechny záchranné složky.

zdroj(<http://www.hzscr.cz/clanek/uvod-hasicky-zachranny-sbor-cr-historie.aspx>)

O nutnosti mít v obci hasiče jsme se už mnohokrát mohli přesvědčit i my. Jen si například vzpomeňte, jak naše Jednotka dobrovolných hasičů pomáhala, když před několika lety Ledčice „splachoval“ přivalový déšť nebo když v jednom z domů hořelo... Nebýt našich hasičů, kteří jezdí pomáhat i do okolních vesnic, asi by nám bylo poněkud krušno.

Vítáme každou chvíli, kterou s nimi můžeme strávit jen tak pro radost a zábavu. Jako o tradičním Dnu dětí počátkem června, který žáci naší základní školy zahájili kulturním programem. Naši hasiči pak předvedli ukázky zásahů, hašení na cíl, umožnili dětem, aby si vyzkoušely, co práce hasiče obnáší a přesvědčily se, že je pro opravdové chlapy a statečné dívky. Ostatně i šestiboj, který pro ně byl připraven, jim dal znát, kdo musí ještě hodně trénovat, aby se mohl jednou stát požárníkem. Závěr dne, na který se chlapci a děvčata těšili, byl ve znamení husté pěny, v níž naše ratolesti dokonale zmizely. Podle jakého klíče si rodiče později „sněhuláky“, z nichž některým ani nebylo pořádně vidět do tváře rozdělovali, nám není známo.

jv

Díky patří všem, kteří dětský den připravili.

Jarní koncert Ledčického příležitostného sboru

V neděli 15. května 2016 uspořádal LPS v kostele sv. Václava tradiční jarní koncert. Tuto událost sympaticky otevřely lidové písně v podání našich dětí Martinky a Honzíka Živných a Evičky Hurtíkové, na klavír je

doprovázel Jiří Hrivnák. Skladby Johana Sebastiana Bacha, Georga Friedricha Haendela a Allesandra Stradella zazpíval náš příležitostný člen a sólista Jiří Los za doprovodu varhanice Pavly Popelkové. Pak Ledčický příležitostný pod vedením Barbory Novotné zanotoval písničky od Jana Sixta z Lerchenfeldu, Dimitrie Bortňanského a Gordona Younga. Na závěr první části uvedla hvězdná sopranistka Dana Burešová spolu s klavíristou Hrivnákem skladby od Josepha Haydna a Wolfganga Amadea Mozarta.

Vyvrcholením koncertu byla kantáta Bohuslava Martinů Otvírání studánek pro soprán, alt, baryton, recitátora, ženský sbor, dvoje housle, violu a klavír. Studánky jsou jednou z nejvýznamnějších a nejoblíbenějších skladeb Bohuslava Martinů a patří ke skladatelovým nejčistším významům k rodnému kraji. Napsal je na sklonku svého života ve francouzské Nice a je z nich patrný neskonalý stesk po domově.

Jak je z výčtu patrné, koncert byl bohatý nejen obsahově, ale i zastoupením zpěváků. S pomocí **Miroslava Krále**, ledčického rodáka a příznivce veškerého kulturního dění, se podařilo domluvit vystoupení **Dany Burešové, sólistky Národního divadla**. Její pěvecká dráha začínala v pražském Foerstrově sboru. Od sezony 1992/1993 vystupuje na jevišti Národního divadla v hlavních rolích, v repertoáru má např. Smetanovu Mařenku a Libuši, Dvořákovu Rusalku.

Barytonové sólo ve Studánkách zpíval Pavel Klečka. Toho jsme v Ledčicích poznali v prosinci 2015 v basovém sólu Rybovy mše vánoční a jemu se u nás tak zalíbilo a zachutnal gulášek, že přijel i na jarní koncert. **Pavel Klečka**

patří k předním operním interpretům, nastudoval více jak šedesát operních a operetních rolí - např. Mozartova Figara a Leporella, Verdiho Rigoletta.

Skladbu Studánky **dirigoval Jakub Kydlíček**, tak říkajíc dvorní dirigent Ledčického příležitostného, který se k nám opakovaně vrací od roku 2008. V současnosti je pedagogem Na Pražské konzervatoři, kde vede Barokní orchestr Pražské konzervatoře.

Rovněž **klavírista Jirka Hrivnák** byl součástí všech koncertů, které pořádal LPS. Jak je patrné z programu, musel nastudovat skoro všechny skladby, které byly předvedeny, a protože není profesí muzikant, ale pedagog na Fakultě jaderné fyziky UK, je třeba před ním smeknout. Stejně tak před všemi ostatními příležitostnými členy, kteří jezdí podpořit ledčické sborové jádro.

Na jarní koncert se tak do Ledčic sjelo mnoho výborných muzikantů za symbolickou odměnu - v podstatě za úhradu dopravného a za již zmíněný guláš, který pro účinkující pravidelně vaří členky a členové Ledčického příležitostného. Často si klademe otázku, proč to dělají a doufáme, že je to proto, že je zde čeká příjemná, muzikou

prosycená atmosféra pohody a přátelství, akusticky skvělý barokní kostel, pozorné publikum, bezva zázemí U Cinků a zejména záruka značné umělecké úrovně každého koncertu. Znáte v okolí jinou vesničku, kam jezdí operní sólisté a poloprofesionální sborové zpěváci koncertovat bez nároku na honorář?

A tak už řešíme, co budeme zpívat na jarním koncertu příští rok. Účast přislíbili všichni zmínění.:

vn

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Vysvědčení

A máme tu Den s velkým D. Každý netrpělivě čekal, jaké známky se objeví na jeho vysvědčení. K nám do školy všichni dorazili s úsměvem a s úsměvem také odcházeli. Dostali zasloužené známky a byli na sebe pyšní. Děkujeme Klárce za dárky pro její spolužáky v podobě pytlíčků s překvapením.

Přejeme všem našim žákům a jejich rodinám krásné slunečné prázdniny plné odpočinku!

Rozloučení s pátáky a obchůdek

Opět nadešel čas loučení. Mateřská škola se rozloučila se svými předškoláčky a my s našimi pátáčky. Popřáli jsme všem hodně štěstí a úspěchů. Jako každým rokem přišla paní starostka Jiřina Michovská a předala krásné dárky. Tentýž den se konal také náš oblíbený Obchůdek, kde si všichni nakoupili hračky a další předměty za získaná razítka (za aktivity a četbu knih). Proběhlo vyhodnocení sběru a byly rozděleny ceny. Moc děkujeme rodičům Jiříka Si., Vítka, Tedíka a Olíka za hračky do našeho Obchůdku!

Ledčičtí pátáci o škole

Nejvíc se mi líbily ve škole různé akce, třeba jako školy v přírodě a noci s Andersenem. Nebavily mě diktáty a angličtina. Nejvíc se mi bude stýskat po paních učitelkách a po mé lavici a úplně nejvíc se mi bude stýskat po škole.
Terezka

Na škole pro mě byly nejlepší akce, třeba: přivítání do školy, školy v přírodě, noci s Andersenem, prohlídky, návštěvy, příjezd lékařů. Těším se do nové školy, ale budu na tuto školu myslet v dobrém. Jediné špatné bylo brzo vstávat. Přeji škole vše dobré.
Jirka Si.

Za ty roky na škole byly nejlepší paní učitelky a jejich překvapení. Ale nejhorší je se učit. Taky byla nejlepší škola v přírodě a noci s Andersenem. A samozřejmě výlety.
Šárka

Po téhle škole se mi bude trochu stýskat, ale těším se do další školy. Nejlepší byly výlety, úplně nejlepší byl výlet

do O2 arény, kde jsme se byli podívat, jak hraje Německo vs. Rakousko. Naše paní ředitelka byla hodná, protože nám umožnila jet do O2 arény. Naše paní družinářka byla také hodná, protože nám umožnila hrát turnaj ve vybíjené, ale škoda, že jsme skončili předposlední. Naše třídní paní učitelka byla někdy zlá a někdy hodná, ale i když jsme zlobili, tak to překousla. Ale bude se mi stýskat po nové zahradě.
Pepa

Nejvíc se mi bude stýskat po hodných učitelkách, školách v přírodě, různých výletech, po kamarádech a po nocích s Andersenem, které byly vždy něčím zajímavé. Ale zase se těším na novou školu, ve které si taky najdu kamarády a budu mít nové zážitky.
Máťa

Nejvíc se mi líbil školní výlet do O2 Arény na hokejové mistrovství světa Německa proti Rakousku. Nejhorší na škole byly nějaké děti. Bude se mi trochu stýskat po výletech. Všechny paní učitelky na nás byly hodné.

Jirka Sy.

Píší nám rodiče

Děkujeme za super překvapení na den dětí a za zdravé mlsání pro děti, také za bezvadnou školu v přírodě, letošní Noc s Andersenem, prostě za všechny akce, které v letošním školním roce proběhly, i za ty, které ještě máte v plánu. Vše je vždy perfektně připravené, zorganizované, a hlavně děti spokojené. Kvalitní vyučování, mravenčí práci paní učitelek a vstřícný, individuální přístup ke všem žákům není třeba připomínat. Není to všude samozřejmostí! Díky Vaší skvělé práci je stále více se plnící škola, jakou by si jistě přála každá obec. Martina Rybářová

Škola v přírodě

Dobré ráno, dnes už „školní“ krásná fotodokumentace, bohatý program, spokojené děti. Jako každým rokem se VÁM CELÉMU TÝMU škola v přírodě moc povedla. Děkujeme a zdravíme, Hančlovi.

Za všechna milá slůvka moc děkujeme!!!

Na snímku sedm dětí z naší mateřinky, které v září půjdou „do kašičky“, tedy do první třídy. Přejeme jim, aby jejich poslední předškolní prázdniny byly co nejveselejší a plné dobrodružství, které vesnice, i ta naše, nabízí.

Prázdniny u babičky

(Jaroslav Uhlíř)

Husy plavou po vodě,
kočka leží v chládku,
vesnice je v pohodě,
brambory jsou v řádku.

Kvočna hlídá kuřata
říčka spěchá na jez,
nepij, když jsi uhřátá,
to se radši najez.

Prázdniny u babičky,
prázdniny v Čechách
krásné jak holubičky
na horkých střeších.
prázdniny u dědečka,
prázdniny na vsi,
školní rok ten se přečká,
nastanou, nastanou, zas.

Ve stáji jsou vlašťovky,
které mouchy loví,
much je pořád na stovky,
kde se berou nový.

Zavrtej se do fůrky,
budeš vonět senem,
zaváříš-li okurky,
přidej kopr s křenem...

Poděkování

Ředitelka školy Mgr. Sypecká děkuje za sponzorské finanční a věcné dary rodičům Daníka, Jiříka Si., Emmičky, Juráška, Kítí, za instalatérské práce panu Jiřímu Zahorjanovi, za sazeničky mamince Toníka a Nelinky a za materiál na kreslení mamince Zuzanky.

Pohled do historie

Ten usměvavý král Jaroslav Seifert

*Ten usměvavý král
přichvátal v naši zem,
a kde svou ruku položil,
vyrostl hrozen.
Já tomu věřím,
mám rád zázraky,
a s uchem na sudu
poslouchával jsem rád, jak kvasí víno.*

*Neměl však mnoho štěstí v životě,
jeho královny
umíraly mu jedna po druhé
pod dlaní lásky.
byly čtyři jako roční počasí.*

*Nejdříve Blanka z Valois,
ta byla jaro,
s pevnými copy, čelem zářícím.*

*Pak obě Anny.
Anna Falcká
s překvapenýma očima,
líbezná Anna Svídnická,
s orlicí nad hlavou,
posléze Alžběta,
ta pyšná kráska z chladných Pomořan.*

*Co věděl král o jejich trápení?
Naprosto nic.
A jen se modlíval,
zatímco svíjely se v horečkách.
Je nám tak blízký jako z legendy
vyprávěné už stokrát.*

*Když řece navlékl kamenný most
jak snubní prsten,
do smrti Prahu miloval.*

Pohled do ledčické školní historie

Nikdy bych nevěřila, že událost, která se stala roku 1851 (tedy před 165 lety) v ledčické evangelické škole, by mohla mít v naší „žhavé současnosti“ svoji vzdálenou paralelu. Jistě si vzpomínáte na skandál, který v květnu tohoto roku vyvolal velké vášně nejen na Slovensku, kde se dramatická scéna v první třídě základní školy udála, ale také u nás v Čechách. Připomínám, že přímo během výuky do učebny plné malých žáků vtrhli soudní úředník, sociální pracovnice a matka sedmiletého chlapce, kterého následně násilím odvěkli. Třídní učitelka i ředitelka školy žádala trojici protagonistů, aby opustili třídu a vyřešili problém bez účasti dětí. „*Toto je soudní výkon o rozhodnutí přidělení dítěte do péče matky, my bereme toho chlapce, a to je všechno z naší strany,*“ odpověděl navztekanež soudní úředník, jemuž brzy došla trpělivost, a tak násilím vytáhl prvňáčka z lavice. Chlapec se však nechtěl nechat odnést a s výkřiky: „*Pust' mě!*“ a „*Nech mě!*“ se zoufale držel učitelky. „Zabavení“ malého nešťastníka proběhlo za jeho velkého pláče a za svědectví vystrašených spolužáků, kterým tato příhoda určitě nadlouho utkví v paměti. Při pročítání zprávy o celé události, jsem si vzpomněla, že něco podobného, i když ne tak vyhrčeně, se kdysi stalo v ledčické škole. Člověku až zůstává rozum stát, že je něco takového vůbec možné...

Tak tedy. Při studiu historických materiálů, jež mají nějaký vztah k naší vesnici, jsem před časem v *Rozličnostech pro rodiče, pěstouny a učitele* narazila na článek, jehož autorem je „Jan Kašpar, učitel mravouky a kazatel slova Božího z Lečic blíže Řípu“. Píše v něm doslova: „*Už mě to učitelování jaksi zmáhá a přivádí mne nechťic na myšlenku, že bych tak jak nyní jsem živ, mohl při daleko menších nesnázích žiti, kdybych bandury, neřku-li rohlíky prodával. Z mé strany tak svědomitá snaha, od stran rodičů a úřadů však žádné slušné uznání.*“

Dne 2. července tohoto léta, odbývala se u nás ve škole lečická zkouška, a to z následujících předmětů: náboženství, z krasopisu ve spojení s pravopisem, z mluvnice, ze čtení, počítání z hlavy a s čísly, z místopisu příškolných obcí s nakreslením obce a celého okolí a s pokračováním ku zeměpisu Čechie, při čemž žáci sami mapy kreslili, z přírodopisu pak savci, ptáci, ryby, obojživelníci, hmyz, rostliny a kameny. Proti mé vůli nezkoušelo se deklamování žáků.

Zkouška ta jest pravou zní pro pány učitele školy naší, jakož i odměnou pilným a hodným žákům. Tu se mohli rodičové náležitě přesvědčiti, jak užitečné jest Komenského názorné učení. Zkouška byla však zároveň

důkazem snahy a práce s vynakládáním sil a zdraví učitele, což, bohužel až posud neuznané zůstává. Velice jsme litovali, že žádný z podkrajských úředníků přítomen nebyl, aby se přesvědčil, co nyní školy jsou a co bývaly, a zdali takový učitel, který život svůj takřka klade za mládež a tudíž za budoucí stát, vyššího uznání zasluhuje, než učitel doby minulé, kde se málokteré dítě čísti a psát naučilo.

Ku konci ještě podotýkám, že při výše zmíněné zkoušce této dva ozbrojení četníci s helmami na hlavách do školní světnice vtrhli a do čela před zástup a dítky se postavivše, velikou udělali roztržitost, tak že se mnohé dítky strachy třásti počaly, ano, ba nejedno do hlasitého pláče se dalo. Něco šetrnosti nebylo by od pánů četníků na škodu bývalo! Soudím, že nelze nijak spravedlivě policejní dohlídku na učitele nazvati, aniž to učitelé k hanbě není. Soudím, že by se též rodičové neb i světší páni dohlížitelé škol za to hanbiti měli, že tak neteční a lhostejní jsou k událostem těmto! Pokud četník do školy přijde, aby přezdíval, co se mluví a ve škole koná, je to strašák, o němž je nutno mluvíti a jeho zameziti.“

To ale není všechno. Redakce Rozličností panu učiteli Kašparovi odpověděla velmi lokajsky a patolízalsky směrem k c. a k. monarchii. Inu, koho chleba jíš, toho píseň zpívej. Historie se stále opakuje, to je známá věc a jako by mluvila o dnešku a dnešními slovy. Názor si udělejte sami.

„Kdo řekne A, má také říci B. Zákony četnické školám nijak na ujmu nejsou. Že ondyno dva četníci ozbrojeni vstoupili, stalo se snad v dobrém mínění, aby zkoušku v očích obecnstva oslavili a vážnost jí získali, třebaž se žádný zákon nenalézá, který by četníkům při školních zkouškách nějakou službu vyměřoval. Možná, že nás někdo za zástupce četníků míti bude; než tomu jakkoliv, my chceme toliko okázati, jak četnictvo při školních zkouškách blahého vlivu má. Aby učitelstvo vědělo, dle čeho se spraviti, by nepříjemnostem předešlo. Tolik názor redakce vašich Rozličností.“

ip

Historické střípky

- Přesně **8. června 776 před naším letopočtem** se v řecké Olympii konaly vůbec první olympijské hry. Měly pouze jedinou disciplínu – běh na jedno stadium (asi 192 metrů), kterou vyhrál první olympijský vítěz v lidských dějinách, jistý **Korolbos z Élidy**.
- Snad **roku 956** se pravděpodobně na Libici narodil nejslavnější Slavníkovec, později zvaný **svatý Vojtěch**, nebo také Adalbert. Bohatí rodiče poznali nadání svého syna, a tak jej (jako šestnáctiletého) poslali na studia do Magdeburku, kde strávil plných devět let. Po svém návratu do Čech se stal podle přání knížete Boleslava druhým pražským biskupem (po Dětmarovi) a hned se snažil zavést mnohé církevní reformy (např. zákaz mnohoženství), což mu „neprošlo“, a tak odešel do Říma. Čechy ale svého biskupa potřebovaly, takže se sem za čas opět vrátil. Spory však narůstaly, a když byla přímo v kostele (místě nedotknutelného azylu) přes Vojtěchovu aktivní obranu zavražděna bandou mnetěšských Vršovců jedna cizoložná žena, rozloučil se s Čechami nadobro a vrátil se do Říma. Tady se doslechl o vyvraždění svého rodu na Libici (28. 9. 995), odmítl už jakékoliv styky s rodnou zemí a vypravil se na svou poslední misijní cestu do Pruska, kde zemřel jako mučedník. Také v našem okolí je několik připomínek tohoto českého světce (přímo v ledčickém kostele sv. Václava je freska, na náměstí v Roudnici pak nadmíru zdařilá socha Vojtěcha-poutníka, jejíž autorem je profesor Hanzík). K této plastice se váže poměrně nová, ale o to hezčí a sympatičtější tradice. Rodiče z blízkého i dalekého okolí sem vodí své syny Vojtěchy, aby je se svatým Vojtěchem vyfotografovali. Jsou i takoví, kteří na roudnické náměstí zavítají rok co rok.
- V roce **1316** se narodila **Blanka z Valois**, krásná, kultivovaná a jemná první manželka Karla IV. a matka dvou dcer, která do Čech přinesla elegantní francouzskou módu. V Čechách byla velmi oblíbená a obdivovaná. Zemřela v pouhých 32 letech.
- **26. srpna 1346** zemřel v bitvě u Kresčaku desátý český král, otec Karla IV., **Jan Lucemburský**, narozený 10. srpna 1296. Lehce si spočítáme, že mu bylo pouhých padesát let. Češi jej neměli příliš v lásce a přezdívali mu král cizinec, nebo také slepý král (to díky jeho oční vadě). Ani se synem Karlem neměl zrovna vřelý vztahy a toto napětí mezi nimi trvalo až do doby, kdy král Jan stvrdil Karlovi následnictví na českém trůnu, tedy do roku 1341.
- Roku **1436**, dva roky po bitvě u Lipan, se oficiálně ujal vlády v českých zemích neoblíbený syn Karla IV. a Alžběty Pomohanské, **Zikmund Lucemburský**.
- V roce **1556** se narodila **Polyxena Pernštejská z Lobkowicz**, pozdější **držitelka Ledčic** (od roku **1616**) a dávkyně pražského Jezulátka. „*Mějte je v uctivosti a dobře se vám povede,*“ prohlásila v roce 1628, když do pražského kláštera karmelitánů sošku přinesla.
- **11. června 1881** (tedy před 135 lety) bylo slavnostně otevřeno nové **Národní divadlo** v Praze. Už **12. srpna 1881** budovu zachvátil zkázonosný **požár**. Obnovená „Zlatá kaplička“ byla otevřena 18. listopadu 1883.

- **22. listopadu 1916** zemřel „z Boží milosti císař rakouský“ **František Josef I.**, Čechy přezdívaný „starej Procházka“. Více o něm chystáme do podzimního čísla Ledčických novinek, kde se dozvíte, jaký skutečně byl, jak c. a k. monarchie uprostřed šilenství Velké války skončila, jaký byl jeho vztah k manželce Sissi i dalším ženám a mnohé další.
- **28. září 1931** byla otevřena v dolní části Tróje **pražská zoologická zahrada**. Jde o moderní zahradu, která ukazuje zvířata v podmínkách, jež se co nejvíce blíží jejich přirozenému prostředí. Podílí se na záchraně mnoha ohrožených živočišných druhů a u některých vede jejich celosvětové plemenné knihy (nejznámější z nich je záchrana koně převalského). V pražské zoo je chováno 4716 zvířat v 681 druzích. V posledních letech se počet návštěvníků pohybuje nad hranicí jednoho milionu ročně, čímž se ZOO stala nejnavštěvovanějším turistickým cílem v Česku.
- V roce **1966** české děti poprvé spatřily **Večerníčka**. Je to fenomén, na kterém vyrostly celé generace. Kromě cesty do fantazie a umění, si děti pohádkovým způsobem ujasňují základní lidské hodnoty a zákonitosti.
- Datum **11. června 2016** teprve vstoupí do dějin. V tento den byla za účasti Williama z Lobkowicz slavnostně pokřtěna nově **vysázená vinice** v roudnických zámeckých zahradách. Byla zvolena odrůda Rubinet vyšlechtěná profesorem Vilémem Krausem v Lednici na Moravě a zasazená je v tzv. „vedení na hlavu“; tedy způsobem, jaký byl obvyklý v době Karla IV. Vzrostlá vinice bude svým vzhledem připomínat tu středověkou, jakou vídal „Otec vlasti“.

ip

Dalo mi to hodně po lidské stránce

Dobrý den, paní starostko a rodiče,
přijel jsem domů a brečím radostí z reakcí dětí. Podle nich jsem prý nejlepší trenér. Pobyt u Vás mi dal hodně po lidské stránce. Vidět děti, jak se snaží, jak jsou do soutěže zapálené. Cvičení, soudě z jejich vyprávění, je většinou bavila. Rád v září přijedu na trénink. Na základě přání dětí, vzneseného na konci kempu, si určitě udělám čas na některý z jejich zápasů. A tak prosím o zaslání rozpisu zápasů na email: vesely.trener82@seznam.cz

Rád jsem Vaše děti poznal. Starší Pepa, Pavel a Matyáš například pomáhali uklízet a stavět branky. Nela a Kačka si získaly mou důvěru, protože vždy chodily první. Dalo se na ně spolehnout. Se staršími kluky šly příkladem. Pomáhaly s Adámekem, vodily ho za ruku a zavazovaly mu kopačky. Další mladíci, a dnes třeba i mladé holky, mne bavili vtipy. Rovněž v mém kempu a jinde, kde jsem byl, se najdou děti, které se chtějí se svým trenérem věst za ruku na procházce, sedí vedle něj, povídají si s ním. Nejinak tomu bylo i u Vás v Ledčicích. Nejvíce jsem se dozvěděl od dívenek - Kačky a Nely. Vyprávěly, jaká je tady u Vás škola a já jim na oplátku pověděl, kde pracuji,

čím se zabývám, jestli mám ženu atd. Díky tomu se mezi námi vytvořila vzájemná důvěra. Užili jsme si hodně smíchu. Vaše radosty jsou velice zábavné, bystré a chytré.

Starší kluci se naučili, kdy a jak mohou v zápase používat různá cvičení. Všichni, jak kluci, tak holky, mají slušný zápal v souboji o míče. Mají určité nedostatky, ale nejsou úplně špatní a věřím, že Luboš půjde na školení trenérů, což dětem v budoucnu jedině prospěje. Cvičení zvládl a pamatuje si, co jsme se společně učili. Důležité je, že si uvědomil některé své nedostatky a hodlá je odstranit. Patří k lidem, kteří přijímají dobře míněnou radu a nebrání se kritice. Nechal si poradit a přihlásil děti do jiné soutěže než chtěl, v kempu se poctivě učil. Po jeho absolvování už ví

mnohem více. Děti se také díky němu zlepšily, to mi věřte. Získají cit pro míč a to je posune dál. Věřím Vám rodičům i trenérovi, že děti podpoříte a jimi vybraný sport - fotbal a jeho úroveň půjdou nahoru. Na Vaše děti nezapomenu. U mě máte vždy dveře otevřené. Pokud se Vám bude chtít, můžete se třeba i na kole podívat do kempu ve Veltrusích, který zde bude od letošního 22. srpna do 25. srpna, vždy od 8 do 17 hodin. Rád si v přestávce mezi tréninky s Vámi i s dětmi popovídám. Více najdete na www.kempvesely.cz. Jsem vděčný za prokázanou důvěru a přihlášení dětí do kempu v Ledčicích. Martině Rybářové za to, že o mně řekla paní starostce. Té posílám dík za přijetí a také za to, že mi věřila. Jsem rád, že se mohl zúčastnit i Váš trenér. Vám všem děkuji za pěkný zážitek.

S pozdravem **Jirka Veselý**